

Comarques

El sector de la discapacitat vol liderar el canvi social cap al respecte dels seus drets

► L'associació Mifas defensa el dret a la integració laboral o a l'accés a la salut pública en un llibre que commemora els 50 anys de l'Institut Guttmann ► El col·lectiu va debatre tant aquestes qüestions com els seus deures en una jornada a Girona

PILI TURON GIRONA

■ Les associacions de persones amb discapacitat han recollit els drets i els deures del seu col·lectiu en un llibre que commemora els 50 anys de l'hospital de l'Institut Guttmann, després d'haver-los discutit en una jornada que es va celebrar l'any passat a Girona.

La publicació mostra el resultat d'aquest debat i de dos més que es van realitzar a Lleida i Barcelona, en els quals es va analitzar, d'una banda, el paper de les associacions com a motor de canvi social i, de l'altra, la relació entre innovació social i discapacitat.

La decisió de debatre aquestes qüestions va sorprendre del Consell Social i de Participació de la

**DONAR
VEU AL COL·LECTIU DE
LA DISCAPACITAT FÍSICA**

Prop de 120 gironins van participar en el debat sobre drets i deures

► Aquest ha estat el primer debat a nivell de tot Catalunya protagonitzat pels integrants del col·lectiu de persones amb discapacitat física. A Girona, prop de 120 ciutadans van participar en una jornada a la Biblioteca Carles Rahola, que es va realitzar el maig de 2015.

mostrar una nova imatge de la discapacitat, tot oferint un discurs renovat i innovador que se centri en l'apoderament de les persones discapacitades i en l'augment de la seva presència en la societat. En l'elaboració d'aquest volum, titulat *Innovació social i discapacitat*, hi han participat les associacions que integren el Consell Social i de Participació de l'Institut Guttmann, especialment el Grup MIFAS de Girona, Aspid de Lleida i la Federació ECOM; entre d'altres organitzacions que treballen en l'àmbit de la discapacitat a Catalunya, a la resta de l'Estat i a Andorra; així com també experts i líders d'opinió de diferents àmbits socials.

Barreres físiques i mentals

Tretze de les 45 conclusions recollides en el llibre són fruit de la jornada sobre drets i deures que es va fer a Girona el maig de 2015. El llistat s'obre amb l'exigència que es compleixi la Convenció sobre els drets de les persones amb discapacitat, que l'ONU va aprovar el 2006. Remarca la necessitat de trencar les barreres, físiques i mentals, que impedeixen la seva inclusió i normalització social, sobretot al món laboral. Denuncia els impediments físics que troben

als centres de salut i el desconeixement de molts dels seus professionals, a més de la insuficiència de prestacions socials, l'excés de burocratització, la manca de suport a les famílies o de recursos, en general, per atendre correctament els ciutadans amb discapacitat. També lamenta que el major reconeixement social cap al seu col·lectiu es limiti a l'àmbit esportiu o a «mostres particulars de superació recollides pels mitjans de comunicació».

D'altra banda, el debat obert a Girona també va incidir en la responsabilitat del sector de la dis-

pacitat, al qual apela perquè promogui «l'educació en valors de la ciutadania» que troben a faltar en el seu dia a dia.

Lideratge i autocrítica

En relació amb aquesta qüestió, el president de Mifas, Albert Carbonell, va afirmar que «com a col·lectiu no ens podem adormir i no podem esperar que ens ho resolguin tot». Sense oblidar la reivindicació dels drets, Carbonell va dir que s'havien posat «deures», perquè «les associacions també hem de ser autocrítiques i intentar continuar sent el motor del

canvi social, com ho hem sigut durant anys»; «perquè -varem- car- les associacions lideren els canvis, al marge de la crisi».

Pel que fa als drets vulnerats, el representant de Mifas va assenyalar la inserció laboral com un factor clau i va remarcar «la importància de treballar i tenir un sou digno per competir en el mercat laboral i jugar les mateixes cartes». L'accés als serveis públics de salut és un altre handicap per al col·lectiu, un problema que Carbonell va exemplificar amb les dificultats de les dones amb discapacitat per fer les revisions ginecologiques.

El llibre de l'Institut Guttmann es va presentar dijous a la seu de la Uned a Girona, a Salt. MARC MARTÍ

Cáritas Diocesana de Girona

CaixaBank ES33 - 2100-0002-55-0201752435

Triodos Bank ES38 - 1491 - 0001 - 26 - 2073033124

T. 972 20 49 80 (ext. 4) de 9 a 14 hores

sae@caritasgirona.cat

www.caritasgirona.cat

Servei d'Ajuda Econòmica (SAE)

1. Família nombrosa amb 4 fills menors d'edat. La família actualment no percep cap ingrés i des dels serveis socials estan fent seguiment de la situació. Aquest nucli familiar té tramitada un renda mínima, però resten pendents de la resolució favorable de la prestació demandada. El pare fa 5 anys que no treballa regularment, tot i que va amb un amic a recollir ferralla o cartró. Com diu ell, «necessito fer alguna cosa, sentir-me ocupat». La mare actualment no treballa i s'occupa del més petit dels fills. A Cáritas fa 3 anys que vénen a l'collida i a recollir aliments de primera necessitat. Es demanen 50 € per cobrir una despesa de medicació. **Ref. 1106**

2. Matrimoni amb dos fills menors. Aquesta família va patir un desnonament fa uns mesos. Actualment viuen en un pis petit d'un familiar que, fins que s'estabilitzin i trobin una feina, hi poden viure. La família fa temps que fa seguiment amb serveis socials i Cáritas, aquest últim a través del seu servei d'acollida. Les despeses són moltes començant pels suministres bàsics i la cistella bàsica d'aliments mensual. L'home ha iniciat un taller formatiu

per poder accedir amb més facilitat al mercat laboral i als sectors que li agraden. Els dos fills de la parella assisteixen a escola. La dona també fa recerca de feina i reparteix currículums diàriament. Es demanen 38 € per cobrir un electrodomèstic de primera necessitat. **Ref. 1107**

3. Noia de 20 anys que viu actualment amb els pares i un altre germà adult. La família té moltes dificultats econòmiques. El pare treballa però el sou a dues penes cobreix la totalitat de despeses que genera aquest nucli familiar. Ella, la filla gran, s'ha plantejat estudiar i poder accedir a una feina millor remunerada i sobretot poder ajudar a la família, ara que les coses no van bé a casa. Poder iniciar un grau de formació professional, és ara mateix un objectiu clar per a aquesta jove. La família, al llarg d'aquests 5 anys que pateixen aquesta situació de vulnerabilitat econòmica, ha tingut sempre al costat amics i familiars. Es demanen 75 € per cobrir el material formatiu que necessita per iniciar el grau professional. **Ref. 1108**

4. Parella que conviu amb el seu fill de 24 anys. Al nucli

familiar no hi ha cap ingrés econòmic. El pare aprofita algunes feinetes puntuals, que li van sortint, sobretot relacionades amb la pintura i la paletteria. La dona no pot treballar per malaltia i una dura depressió que pateix des de fa temps. El fill estudia, és bon estudiant i ara mateix té clar que, quan acabi i s'incorpori al mercat laboral, haurà de portar les regnes de casa, durant el temps que el pare no pugui accedir a un ingrés estable. Són una família que s'estimen molt, hi ha molta cohesió i confiança entre tots; això, com diu el cap de família, ajuda molt a suportar la situació. Es demanen 200 € per cobrir un deute de lloguer del pis on viuen. **Ref. 1109**

5. Dona de 60 anys que viu sola i és pensionista. La situació d'aquesta dona té seguiment amb els serveis socials des de fa un bon temps. És una dona que pateix problemes de salut i no té gaire xarxa social. Fa uns dies que se li va espaiellar la caldera, i amb la pensió que rep, no se'n podia permetre una de nova, ni tan sols la instal·lació. Des de Cáritas també se li dóna suport des del servei d'acollida, cosa que agraeix aquesta dona, donada

la situació. Al llarg de la seva vida, aquesta dona ha estat sempre autosuficient i mai havia necessitat l'ajuda de ningú, però en els darrers anys la cosa s'ha complicat. Es demanen 454 € per cobrir les despeses que genera la instal·lació d'una nova caldera a casa. **Ref. 1110**

6. Dona de 50 anys que viu sola. La situació d'aquesta persona ha estat i és molt complexa, degut a les dificultats i conflictes que ha patit amb la seva exparella. Des del servei d'acollida de Cáritas fan seguiment de la situació. És una persona que puntualment ha hagut de dormir al carrer o en un centre d'acollida, donat que literalment és trobava sense diners, sense cap recurs. Ara, a través dels serveis socials i amb el seguiment de Cáritas, es vol redreçar la situació, donant-li un suport i assessorament en matèria laboral, perquè tingui més opcions de cercar feina i, com vol ella, no haver de dependre de ningú, refer la seva vida i tenir un projecte de vida propi, amb molta més pau de la que ha tingut en els darrers anys. Es demanen 67,50 € per cobrir una despesa de lloguer d'habitatció. **Ref. 1111**